

Krameriusow
Chr. f. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1789.

Pro. 14.

W Sobotu dne 3 Řigna.

Wogenstij Příběhomé. Dworská Zpráva, List třidecátý.

Na den 18 září dává zprávu Pan polnj Maršalek Baron Laudon, co se ode dne 10 na noc až do 18ho toho měsíce proti Bělehradu před se wžalo.

Když nássi zwěděli, že Seraskyer Abdy Bassa s 30ti tisícy mužů až do Ćuprye přitáhl, a že geho vmysl gest do dne 14 okolo Bělehradu se postawiti; pročez aby ho nássi předessli, a neyprospěšněgši místa osaditi mohli, hned wšsecko w náležitý pořádek wwedeno bylo, a náš wálečný lid táhl na Turcký grunt, gatž následuge:

Dne 10 odpoledne okolo 3ti hodiny Obrstlaytnant Michaljewič sewsses mi swými dobrowolnjky od Zábressu pustil se k Ostružnicy, Štremssicy a Weslité Mostanicy, za kterýmž potom táhlo 326 mužů od Petrowaradinského plku, a 2 kompanye Syncendorffských myslivců. V večer okolo 7mé hodiny přeplawil se přes Sáwu tem polnjho Maršalka Laytnanta Rnjžete Waldeka k Ostružnicy, pak plaul Rnjže Waldek s Generálem Blebekem. Mezý tjm byl wybit most, a ostatnj woysko nezůstálo přewáželo se na pramicých. W noci gestte gedna částka woyska přezplaula

plauša na druhau stranu, při kterěž byl polnj Maršalek Hrabe Kolorado, a Generálmajorowé Prync z Witemberku, Brentáno a Melas.

Dne 11ho do 10té hodiny rannj byl most dohotowen v Ostružnici. Nato hned polnj Maršalek Laytnant Rnjze Waldek osadil wrchy v Železnjku nad Ostružnicj, a polnj Maršalek Laytnant Hrabe Kolorado wrchy z druhé strany Ostružnice. O poledni Generál nad gyzdau Hrabe Rynský přitáhl s 9ti dwizými gyzdy, a polnj Maršalek Laytnant Hrabe Braun s 10ti pataliony granatyrů k tak řečenému místu Petrač Bára, kdež sobě polnj ležení zarazyli. Obrst Ljcow pustil se s dwěma pataliony Thurnských k Menadowstému Brodu, tak aby nepřátelské čayky, pokudby se které přibližowaly, na pozoru mjeti mohl.

Dne 12ho naše woysto, které gyz na druhé straně bylo, pustilo se blauběgi k Bělehradu. Tem Rnjzete Waldeka, gakožto přednj hauf, táhl přes Železnj Sarkowo na wrch Ordyi, od kterěhož se oddělili w zvláštnjch kolonjch polnj Maršalek Laytnant Hrabe Braun, polnj Maršalek Laytnant Hrabe Kolorado, a Generál nad gyzdau Hrabe Rynský, a wzali před sebe cestu přes potok tak řečený Bělá Woda. Přes ten celý čas, co naši na Turecký grunt postupowali, nebylo k spatření než 5 Turků, na kterěž mimo nadání připadl Setnj Petrowič od dobrowolnjků, an patrollan wyslán byl. Tito Turcy z křowj postawili se našim na odpor, a bránili se tak zmužile, že geden ostrostřelec y sám Setnj Petrowič těžcegi poraněn byl; from toho ale předce 2 Turcy přišli

k zastřelenj a geden byl chycen; ostatnj dwa prchli.

W té celé straně, kdež náš bogowný lid stál, Turcy neměli gediného osazeného místa, kteréby jim k nęgafému prospěchu posloužilo. Za tau příčinau naši gessťe toho dne osadili wrch Dedinu a Topšid, a přednj strážje postawili až k Ewgenstě linyi a k wesnicy tak řečené Cykance. Skrz toto postaupenj našeho lidu gessťe y ostatnj woysto, kteréž wedl polnj Maršalek Laytnant Mitrowský, polnj Maršalek Laytnant Alwinč, a polnj Maršalek Laytnant Blankenssteyn, na druhau stranu přesslo, a wssacka předesslá místa osadilo.

W tom času připlauša nepřátelská čayka w tu stranu, kdež potok Mokřý Luk do Sáwy wpadá, a několikrát z kusu po našich v Cykanky stogjcých strážjch wystřelila. Gak mile ale gi naši zlibernj kaulj zassťasli, obrátila se nazpátek. Mezy tjm přitáhl několikero nepřátelských haufů k Ewgenstě linyi, za kterými potom gessťe ginj z města po cestě k wětrnjmu mleynu se pustili. Oni střileli z ručnic po našich tak dlaugo, až na ně Ewgenstj husari v mostu, který mezy wrchem Dedinau a Ewgenstau linyj přes potok Mokřý Luk položen gest, dopadli, a ge zpět zahnali. Přitom přjběhu z našich zastřeleni byli 2 mužj a 1 kůň; 4 mužj a 5 koňů bylo poraněno.

Těhož dne w noci naši začali na lewěm břehu řeky Sáwy nad Bessanstau hrážj pod ochranau Samuel Dulajšťeho patalionu ssance před mostem zakládati. Turcy syce z Bělehradu střileli násylně na naše dělnjky, wssak ale

s veľmi malým prospěchem, nebo na naši straně toliko 1 muž byl poraněn a jeden zastřelen; konů poraněných a pobitých počítá se 14 dohromady.

Dne 13 polní Maršalek Laytnant Mitrowský přitáhl na vrch Dedinu, a když mu vykázano, osadil vrch Tobšid. Před rozedněním k pozorování okolní strany vytáhli Rynžer Waldek a Generál Blebek s 10ti dywizími gízdy a s 4mi bataliony pěchoty, pustice se na hlavní silnici, která jde do Bělehradu, strže což nepřátelské přední stráž musely až k městu causnauti. Při tom pozorování bylo několik domů okolo Bělehradu z haubic vypáleno, a 1 Turek, též 4 Walassi a 5 vozů zagato. Na těch vozích byla potravina vezena do Bělehradu gednomu Agowi.

Odtud táhl náš lid k pozorování při Kwigenské lince až k hlavní silnici, která vede od Bročy k Bělehradu, a pak táhl dále na vrchy ležící stranou té silnice, tak aby všecko náležitě bylo zhlédnuto a vyšetřeno býti mohlo. Při té příležitosti spatřili naši, že na předměstí dvě patrye, jedna na 7, a druhá na 5 děl, vyhnány jsou, pak že se tu domově nalézají na větším díle cyhlami přikryti a pevně staveni, kterých nelze tak lehce vypáliti. — Téhož dne v večer na vrchu Dedině bylo založeno patero redutů, který sloužejí za sance při mostu, a též noci 2 tisíce sedláků pracovalo na týchž redutích.

Gesté téhož dne odpoledne polní Maršalek Laytnant Alwinčí s svým lidem přitáhl na vrch Topšid. Při došlejšším cypu velkého cykánského ostrova práce robotníků byl založen redut

pro tři děla na Stiliberni faule, by náš lodní most před nepřátelskými čapkami tím bezpečnějším byl. Také most pozůstává gicý na Dunawicy zpuštěn gest dále dolů k Bessanské brázy a tam vybit.

Dne 14 lodní most přes pravé rameno řeky Sávy v cykánského ostrova byl odvezen wejš na horu, a blíž redutu na témž ostrově, krom gineho lodního mostu, položen. Odpoledne 10 batalionů granatyrů a 9 dywizí gízdy táhlo pod zprávu polního Maršalka Laytnanta Hraběte Brauna do Kwigenských sance, kdež se do dvou karré postavili. V noci začali se prodělávati zákopové z té strany od Zemljna, až kde Dunawice do Dunage wpadá. K té práci ustanoweno bylo tisíc wogáků a 15 set robotníků, který svou práci w pokoji konali, a do gitta již před nepřátelskou střelbou zachráněni byli. Také zde založen gest redut na dvě děla 12tiliberních faulů, a na 4 děla 6tiliberních faulů.

Dne 15 při rozednění náš bogowý lid pod zprávu polního Maršalka Laytnanta Mitrowského a Alwinčí, Generálmajorů Witeimberka, Brentána a Tyrkayma, pak Generála nad gízdau Hraběte Rynského táhl do Kwigenské linie, Generál Blebek ale zůstal na vrchu Dedině, protože tam dělání redutů dosahad k dohotowení nepřistlo; mezy tím předce 2 bataliony Ballenberských a 1 dywizí Lobkowských táhly za těch řečenými Pány Generály.

Téhož dne ráno Bělehradští Turcy widauce, že naši nevstali jsou w práci při dělání zákopů a redutů, posílali

čali z perwnosti velmi násylně střeliti; také k břehu připlaulo několik Tureckých čayek, kteréz wssak gať střelením z ručnic, tak y několika ranami z kusu opět nazpátek zahánány byly, a střelení z kusu na Bělehradu nemělo hrubě žádného účinku. Na naší straně toliko 3 muži byli zabiti, a 2 poraněni.

Dne 16 prohlíželi naši ta celau stranu od Uvaly až k sýlnicy, která wezde do Brocky. Na prawém břehu při Dunagi stále se pracowalo na stanech při mostu. Také se počal most přes Dunay zbijeti. Polnj Šbroynosta Hrabě Blerfé s 10ti pataliony a s 5ti dywizými přitáhl do Pančawy. Aby most na Dunagi před nepřátelským autokem zachráněn byl, na přiworssi w Ewgenstě linyi počal se zakládati nový redut, a giný redut pro patalion pěchoty a pro 6 kusu byl založen za wesnicý Cykánkan. W gednu hodinu odpoledne ze 4 děl počaly se 18tilibernj kaule do Bělehradu házeti.

Mezy wětrnjm mleyne a owčárnau we 2 hodiny zpoledne počali naši ze 4 10tilibernjch a z 6 7milibernjch haubic do Káckého města páliti, a we třech hodinách giž na 5ti místech náramně hořelo; poněwadž ale město to velmi prostranná místa má, a mezy stawenjmi mnoho sýlných stromů a zděných domů s cyhelnými střechami stoji, tedy oheň w městě tak sýlně se nerozmohl. Mezy tm přes celau noc nevstále naši z haubic granáty a ohniwé kaule z 8mi 18tilibernjch kusu házeli, strže což oheň stále trwal, a wje stawenj popáleno gest. — Do rána byl redut, kdež Dunawice do Dunage wpadá, dohotozen, a zákopowé dodelání. Při te pra-

cy přišlo 5 mužů a 1 kuň k zabiti; 18 mužů a 16 konj bylo poraněno.

Dne 17 a 18ho w noci naši stázele pracowali na redutjch a zákopech. Do redutu, který založen gest w Dunawice, Bělehradstj Turcy granáty a pumy házeli, wssak s malým prospěchem. Také naši w těch dnech z dwau moždžů zotilibernj kaule na předměstj házeli. Od nepřátel na naší straně zabiti byli 2 muži a 3 mužj, též 1 kuň postřelen. Gať Pan polnj Maršalek Baron Laudon dále zpráwu dává, polnj Šbroynosta Hrabě Blerfé, který s gednau částkau swého lidu dne 16 září do Pančawy přitáhl, dne 18 s 7mi pataliony pěchoty a s 5ti dywizými giždy přessel řeku Dunay, a přirazyl se k armádě w Serwii.

Podlé zpráwy, která zaslána byla Panu polnjmu Maršalkowi Laudonowi z Nipalanky, Oberstlaytnant Liptay od Jana Palfowstých chřege dostati náleží z té zpráwy o nepřátelích, dne 7 září poslal negakau částku swých dobrowolnjků pod zpráwu Wúdce Maryána přes Dunay na Turecký grunt. K těmto dobrowolnjčům také se přitowaryssil o swé vlastnj wůli polnj Kaplan od Palfowstých Knderýč nesgednoceného Keckého náboženstw, který giž we mnohých případnostech swau sednatost a prozřetelnost na sobě okázal.

Naši dobrowolnjcy položili se na sýlnicy mezy Pasarowicý a Semendry, a hned prwnj nocý od Turka, an od nich chycen byl, zwěděli, že mnozí Turcy z obau těchto řečených míst, wmluziwosse se prwě mezy sebau, při řece Morawě segiti se chřege. Wúdce Maryán a polz